

[Rager.]

Politik, der arbejder paa det Grundlag, først og fremmest at forbedre det, der kan forbedres indenfor det bestaaende Samfund, vil alt i alt være det bedste for de Vælgere, der danner Basis for Socialdemokratiet, er dets Grundstamme. Den lagttagelse finder vi, at Socialdemokratiet har gjort rigtigt i at gøre. Men naar den er gjort, naar Socialdemokratiet fører den Politik, som det fører, forekommer det mig, at denne Politik i det daglige giver sig Udtryk paa akkurat samme Maade som almindelig borgerlig Politik, som man foretrækker at kalde sin Politik fra den anden Side. Med en Politik, der føres paa det Grundlag, vil det radikale Venstre kunne samarbejde. Lad mig minde om, at dette Samarbejde er 25 Aar gammelt. Lad mig minde om, at det radikale Venstre har haft den for et politisk Parti her i Landet maaske enestaaende Skæbne, at det Program, som det skrev sig som politisk Program i 1905, opnaaede det at se gennemført, saaledes at da Partiet skrev sit økonomiske Program ca. 15 Aar senere, var det politiske Program i det store og hele gennemført. Det er vist ikke mange Partier herhjemme, der kan siges gennem Tiderne at have opnaaet dette, maaske ikke mange Partier heller ude rundt om i Verden. Det, det radikale Venstre først vilde og opnaaede, var den politiske Frigørelse. Derefter blev den økonomiske Frigørelse taget op, og dér kan vi paa mange Omraader arbejde sammen med Socialdemokratiet. Hvad der ogsaa pincer de Herrer, er, at man har fundet den Universalformel, at vi gennemfører, hvad vi er enige om, og hvad vi ikke er enige om, lader vi ligge. Og der er det Gode for Tiden, at der er saa uhyre meget, som ligger og skal gennemføres, at der saamænd er mere end Arbejde nok, uden at man behøver at være ked af, at der er noget, man er uenig om, og som derfor begge Parter maa vente med. Derfor er der lagt et godt Grundlag dér, og de Herrer maa være klar over, at selv om det kan være morsomt at give smaa Stiklerier og smaa Drillerier, saa findes der i de to Regeringspartier saa megen sund Sans og saa megen Realitetsans, at vi ikke skal gøre det om igen, som de Herrer gjorde i Marts Maaned, og som delvis blev gjort fra vor Side for nogle Aar siden. Man har lært af Begivenhederne, og man er enig om, at en Gentagelse af det skal og maa ikke finde Sted.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, der

jo ogsaa kom med nogle smaa elskværdige Bemærkninger til dette Samarbejde, var inde paa Beklædningspørgsmaalet, idet han talte om, hvilket af de to Partier der havde Bukserne paa. Det er altid en lille Smule farligt at komme ind paa den Slags, for man kunde jo føre dette Spørgsmaal lidt tilbage i Tiden og sige: Hvem havde Bukserne paa, den Gang Venstre og de Konservative arbejdede sammen? De vil maaske sige: Vi havde hver sine, Venstre havde maaske almindelige Bukser og de Konservative Knæbukser, det ved jeg ikke. Men hvad jeg ved, det er, at de Herrer kunde ikke i Længden arbejde sammen, og det, der skete i Marts Maaned, var, at de Konservative skar Selerne af Bukserne paa begge Partier, og saa kom jo den bukseløse Periode, som Vælgerne saa udmærket forstod at benytte til at give dem den Afstraffelse, som Situationen var saa gunstig til i April Maaned. Jeg siger derfor til de to Partier: Stol ikke paa, at De kan komme nogen Vegne med Deres Smaadrillerier, derved vil De kun opnaa een Ting, at spille Tid. Men hvad vil de to Partier saa gøre? Vil de saa blive staaende paa det lille Landstingsflertal? Dette er et muligt Standpunkt for de to Partier; det er et muligt Haab, at de to Partier, naar vi om 4 Aar staar og ikke har kunnet gennemføre noget, saa kan prøve paa at sige til Vælgerne: Se dem, de lovede, men intet har de kunnet gennemføre! Det skulde saa gøre Vælgerne kede af det, saaledes at de atter skulde lade deres Naades Sol skinne over de to nuværende Oppositionspartier. Jeg tror ikke, at denne Politik lader sig føre igennem med Held.

Men, vil de Herrer maaske sige, vore Meningsfæller i Landstinget kan dog ikke stemme mod deres Overbevisning, stemme for Forslag, der er prægede af Deres Politik og vor principielt modsat. Overfor dette Standpunkt vil jeg gerne have Lov til at anlægge en principiel Betragtning. Jeg tror, man tør paastaa, at naar ærede Medlemmer i denne Sal f. Eks. stemmer for Finansloven, er der vel ikke een af dem, der rejser sig og stemmer for den, uden at de paa et eller andet Punkt kunde ønske, at noget var anderledes. Han gør det dog ud fra den ganske fornuftige Betragtning, at der skal Samarbejde til, og han maa, foruden at have en principiel Overbevisning, ogsaa kunne indtage et subsidiært Standpunkt; subsidiært ønskede han det Punkt ændret, men principielt indrømmer han, at Finansloven maa vedtages.